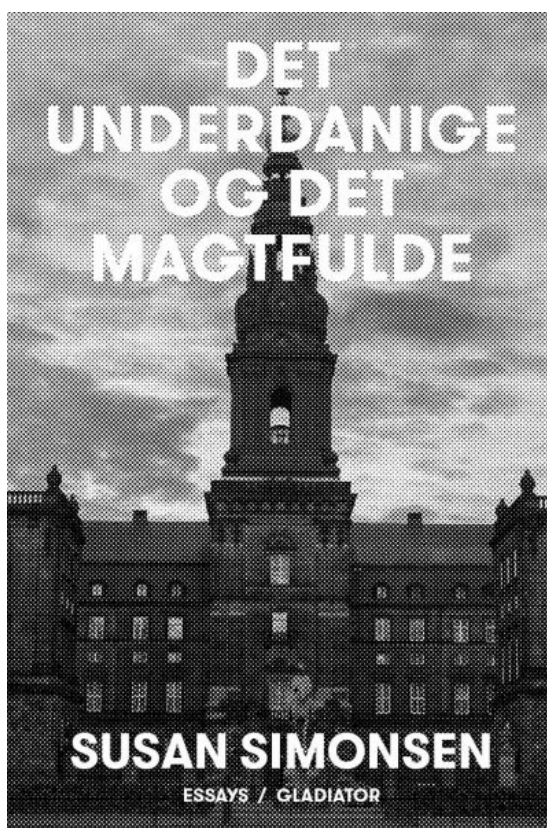

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

Politikerlede – hvorfor mon

Udgivet 09/02/2017 — af Thomas Milsted

Susan Simonsen har skrevet bogen "Det underdanige og det magtfulde" om kulturen på Christiansborg. Det slipper man åbenbart ikke ustraffet fra. Hele mandskoret af visne midaldrende mænd for hvem sexismen er opfundet af særligt sårbare curlingpiger, har i uskøn harmoni med kvinder fra det moralske underdyb følt sig kaldet til at kommentere hendes bog på de sociale medier i forargelse over, at Simonsen ikke kunne tåle mødet med virkeligheden, men derimod ønsker at forandre den, skriver Thomas Milsted. Men Simonsen har med sin bog trykket præcis dér, hvor de infantile reaktioner viser, der har været allerstørst behov for at trykke, mener han, der ud over at anmelde bogen også har talt med den unge forfatter.

Susan Simonsen: Det underdanige og det magtfulde, 108 sider, forlaget Gladiator, 200 kroner, er udkommet.

Som Susan Simonsen skriver i forordet, var hun studerende og havde en drøm om at blive politisk pressemedarbejder. Hun var i ulønnet praktik hos Venstre på Christiansborg og derefter studentermedhjælper i Social- og Integrationsministeriets presseenhed. I to år var hun en del af den verden, hun havde drømt om. Hun fik også tilbudt et job, men takkede nej, for dét, hun havde set og oplevet i den politiske verden, var med hendes ord mere nederdrægtigt end hendes drøm kunne bære.

I praktikanter skal finde områder, hvor Venstre kan være uenig med regeringen. I skal skrive debatindlæg om det. I skal stille § 20-spørgsmål om det, og vi skal hive ministrene i samråd. På den måde får vi ministerierne til at arbejde, og vi forhindrer dem i at udvikle ny politik.

Det er udgangspunktet for bogen "Det underdanige og det magtfulde," som udkommer i denne måned. Bogen skabte allerede før sin udgivelse debat, fordi Susan Simonsen gav to interviews, til hhv. Euroman og Politiken, hvoraf det fremgik, at hun var endog særdeles kritisk over for såvel Venstre som arbejdsstilen på Christiansborg.

At vende det blinde (glas)øje til

Susan Simonsens bog er en kritik af den politiske kultur. En kultur, der efter hendes oplevelse modarbejder det humane og den almenmenneskelige forståelse, hos de mennesker, som arbejder indenfor kulturen.

Hun går så vidt som til at hævde, at den politiske kultur på Christiansborg langsomt er ved at undergrave det demokrati, vores samfund er afhængig af. Det er altså ikke en bog om seksuel chikane, som man ellers godt kunne tro efter omtalen i forrige uge, men om hvordan de seksuelle undertoner *også* ligger som et raffineret bidrag til denne rådne kultur.

Men det hysteriske fokus på seksuel chikane, som hendes kritikere fik til at overskygge hele hendes indholdet af bogen, er imidlertid kun en parentes i forhold til det overordnede budskab; kulturen på Borgen er en trussel mod vores demokrati. Simonsen beskriver et system af topstyrede hierarkier, hvor politikere og medarbejdere degraderes, hvis de begår en fejl eller ikke retter ind efter ledelsens strategier, der vel og mærke ikke handler om udviklingen af politik, men om destruktion og chikane af dem, der er uenige med en selv; fremfor en politisk dialog, der er båret af et ønske om at nå et resultat eller et kompromis, fremkaldes snarere billeder af grøftegravning og golde magtkampe. Vi er med andre ord så langt fra det "samarbejdende folkestyre," som man kan komme.

I min samtale med Susan Simonsen spurgte jeg, om det med sexismen bare var et PR-stunt for bogen:

"Det kan jeg klart afvise. Jeg har beskrevet den politiske kultur, som jeg oplevede den. En del af den kultur var chefers grænseoverskridende adfærd. En chef skal være en chef, én man respekterer og er tryk ved. Det er vigtigt at sætte fokus på. Medierne blæser det op, fordi det foregår på Christiansborg, det synes jeg er ærgerligt. Man skaber sensation og konflikt fremfor at lytte til, hvad jeg rent faktisk har at sige", svarer hun.

Et selvdestruktivt demokrati

"I praktikanter skal finde områder, hvor Venstre kan være uenig med regeringen. I skal skrive debatindlæg om det. I skal stille § 20-spørgsmål om det, og vi skal hive ministrene i samråd. På den måde får vi ministerierne til at arbejde, og vi forhindrer dem i at udvikle ny politik", blev der ifølge bogen sagt på introduktionsmødet for de nye Venstrepraktikanter. Det er det, som politikerne på Christiansborg blandt andet bruger deres ulønnede praktikanter til.

“

Hun er en ung kvinde, der gør opmærksom på et problem i en verden af stålblå jakkesæt. Lyt da og vær da i det mindste nysgerrig efter, om der kunne være bare et gran af sandhed i det, hun skriver.

For bogens overordnede budskab er det ikke væsentligt om Søren Pind (V) har kigget sultent på Susan Simonsen krop, som hun beskriver det. Mere væsentligt er det derimod som hun skriver: "at når oppositionens vigtigste formål er at sabotere regeringens arbejde, er det et selvdestruktivt demokrati. Et demokrati, der ødelægger sig selv indefra. Det er en politisk virkelighed, der modarbejder god lovgivning. Det er en politisk virkelighed, hvor magten er eneste mål".

Simonsen skriver videre: "Udgangspunktet for Venstres politiske arbejde er, at alt er tilladt. Under præmissen "vi kan forvalte magten bedre" forsvinder al moral.

MERE POV

Tillykke, Pia

Er det ikke her det væsentlige er? Jeg synes det. Og derfor kan jeg heller ikke se **Sørens Pinds glasøje**-svar som genialt. Det var efter min mening udtryk for en arrogant afledningsmanøvre, hvor han som dreven debattør nok scorer points på de sociale medier – fordi hans svar er glat og vittigt – men hvor han samtidig behændigt undgår at forholde sig til substansen i Simonsens kritik.

Men der var andre kritikere end dem, der kom fra Venstre selv. Susan Simonsens bog er eksempelvis "aktivistisk", hævdede medlem af De Konservative, forfatter Kristian Ditlev Jensen på Facebook. Men hvordan kan den være det, når hun netop påpeger, at hendes diagnose gælder alle partier. Hvilket hun påpeger i bogen. Der er vel i øvrigt næppe heller tale om en kultur, hvis kun et parti har den destruktive praksis.

"Problemet er de interne spilleregler, der ligger til grund for det politiske arbejde. Spilleregler, som accepteres, spilleregler, ingen tør reflektere over som et problem. Alle politikerne, medarbejderne, journalisterne på Christiansborg og i ministerierne agerer grundigt under disse spilleregler hver eneste dag. De er et vilkår for dette arbejde hver eneste dag, de destruerer demokratiet hver eneste dag", hedder det i bogen.

Hun skriver videre, at "retningslinjerne for arbejdet er så fastlåste, at tvivlen ikke kan infiltrere". Tvivlen, som ellers ville kunne vække samvittigheden og moralen, så man kunne komme på rette spor igen, kan man tilføje.

Susan Simonsen kritiserer altså en kultur, ikke et enkelt parti eller enkelte personer. Eksemplerne er ikke til for at hænge nogen ud, de er vidnesbyrd for det, vi skal snakke om. Snakker vi uden om, vokser politikerleden.

Det er dét, som Folketingets formand, **Pia Kjaersgaard**, ikke forstår, når hun beder Susan Simonsen om at holde op med at være så nærtagende. Og her har chefredaktør på Fyns Stiftstidende **Troels Mylenberg** en vigtig pointe, når han skriver, at "Pia Kjaersgaard som sædvanlig er resistent over for kritik og svarer på den med personlig affejning og al den arrogance, som formandsstolen i Folketinget kan drive frem".

Søren Pind bruger som nævnt samme strategi, når han i spøg refererer til sit glasøje, som svar på, om han har sendt Susan Simonsen et liderligt blik. Men Susan Simonsen er ikke nærtagende, hun er ikke, med Pia Kjærsgaards ord, et ophøjet væsen. Hun er en ung kvinde, der gør opmærksom på et problem i en verden af stålblå jakkesæt. Lyt da og vær i det mindste nysgerrig på, om der kunne være bare et gran af sandhed i det, hun skriver.

“

Flirten har ofte seksuelle undertoner, det er vel hele ideen med at flirte. Det skaber utryghed om bagvedliggende intentioner og hvilke forventninger, man skal leve op til

Politikerne vil så gerne politikerleden til livs, de nægter bare at ændre den adfærd, der forårsager den.

Borgen er tapetseret med sexismen

Lige så anstrengende det må være for et menneske at blive set på gennem sin hudfarve, lige så anstrengende må det være at blive set på udelukkende gennem sit køn. Specielt når dette køn nærmest gør det legitimt at man bliver nedstirret og befamlet via måden, der kommunikeres på. En kultur, hvor sproget hele tiden bliver brugt til at stikke en føler ud om legitimiteten af det næste skridt eller en grænse, der skal overskrides, er en sexistisk kultur.

Ja, Susan Simonsen kunne have ladet være med at hoppe i en stram politidragt på sit arbejde som bartender, og ja hendes medpraktikant kunne have lade være med at sende et billede af hende i den dragt til hendes kontorchef. Det spurgte jeg ind til, og Susan Simonsen svarer:

“Jeg ville ikke have ham derned, jeg ville for alt i verden holde det adskilt. Jeg arbejdede på baren for at tjene penge, fordi praktikken var ulønnet. Jeg opdagede slet ikke, at den anden praktikant tog billedet og sendte det til min chef”.

Og igen, alene den måde som hendes chef håndterede den sag på virker suspekt og er netop en understregning af Susan Simonsens pointe. Hvis jeg var hendes kontorchef, ville jeg have gjort mig tre væsentlige overvejelser.

1. Hvilket signal har jeg som chef sendt, siden mit personale tænker, at det er i orden at sende mig et sådant billede.
2. Selvfølgelig skal jeg da på ingen måde være i nærheden af at overveje at tage imod den invitation og møde op i baren på Nørrebro.
3. Jeg ville kalde de to kvinder ind til en samtale om at få skilt fritidsjob og praktikken på Borgen ad.

Hvad kontorchefen valgte at gøre ved at møde op og ved at notere, at der helt sikkert skulle en “ny dresscode til på kontoret” var sikkert ment som en spøg, men det var både umodent og uprofessionelt. Sådan opfører en god chef sig ikke. Hvorfor er der ingen, der har noteret sig det?

Lad mig i den forbindelse sige: Der er mange, i særdeleshed mænd, der ikke helt er med på hvad sexismen er. Men det er sådan set ret enkelt, for når din adfærd og din kommunikation hele tiden afsøger terrænet, hele tiden ser på om der ikke er mulighed for at gå skridtet videre, ja så er du på afveje.

MERE POV

Drømmen om en altan

Modargumentet er ofte, at lidt flirt på arbejdspladsen vel aldrig kan skade og kun er med til at give kulturen lidt kulør. Men nej, sådan er det ikke; flirten har ofte seksuelle undertoner, det er vel hele ideen med at flirte. Og det skaber nemt utryghed om bagvedliggende intentioner og hvilke forventninger, man skal leve op til som ansat. Og går flirten fra chef til medarbejder, er det ikke bare en ulige situation, men også uværdigt. Den magtfulde har også ret til at bestemme, hvor langt, der skal gås. Den uden magt er underlegen, det skal den professionelle vide.

Politikere er ikke almindelige mennesker – de skal være det gode eksempel for almindelige mennesker

Susan Simonsen stiller et grundlæggende spørgsmål:

Skal de folkevalgte politikere agere mere moralsk korrekt end resten af befolkningen? Det er hendes konklusion, at det mener politikerne ikke, at de skal. Hun skriver:

”Politikere gør som alle andre i samfundet. De føler sig ikke særligt forpligtede til at følge moralske kodekser, fordi de er folkevalgte. Eller moralsk forpligtede til at kæmpe for de ting, de tror på. Selvfølgelig kæmper de for nogle af de ting, de tror på, eller i nogle tilfælde det, deres politiske ledelse siger, de skal tro på. Måske er rationalet: Man tror jo på så meget, der må være grænser for, hvor meget man kan kæmpe for på en gang”.

“

Hvis du har været med på de sociale mediers forargelsesor og forsvoret, at du ikke vil røre Susan Simonsens bog med en ildtang, så tag en dyb vejrtrækning, kom til dig selv og giv den bog en chance. Det fortjener demokratiet.

”Folketingsmedlemmer ser”, ifølge Simonsen, ”sig selv som almindelige mennesker, der lever almindelige liv. Embedet som folketingsmedlem er et job. De stræber efter det gode liv i lige så høj grad som alle andre danskere; penge, ferier, alkohol. Den eneste forskel er, at politikerne er bevidste om, at medierne ikke skal se dem i disse situationer; ikke skal se dem drikke drinks og overbeglo deres praktikant”. De vil med andre ord gerne fremstå som moralens vogter på de ydre linjer, men helst kunne te sig tossede på de indre. Og de gør det.

Som en anmeldelse vil jeg give bogen 6 POV stjerner. Den er poetisk og smukt skrevet, trods dens indhold beskriver noget mindre nobelt. Det kræver mod at brænde broer af, som Susan Simonsen har gjort, og det indgyder respekt i min bog. Og tro nu ikke, at det kun er Susan Simonsen, der står med disse oplevelser. Ikke bare andre praktikanter, men også medarbejdere har de samme oplevelser, og det ville klæde Folketingets formand og de ledende embedsmænd at være nysgerrige efter dette problems omfang i stedet for, med den sædvanlige kritikresistens, at feje det hele ind under gulvtæppet.

Susans Simonsens bog har en god nerve. Den er også velskrevet, hvilket har betydning, når man har noget presserende på hjerte. Hun tager stilling. En forfatter uden sans for retfærdighed eller uretfærdighed ville være bedre tjent med at lave årsberetninger for en skole for duksedrenge i stedet for at skrive romaner, som Ernest Hemingway sagde. Susan Simonsen har den sans. Hvis du har været med på de sociale mediers forargelsesor og forsvoret, at du ikke vil røre Susan Simonsens bog med en ildtang, så tag en dyb

vejtrækning, kom til dig selv og giv den bog en chance. Det fortjener demokratiet.

Kan du lide POV formatet, så skulle du tage at [klikke her og like vores Facebook-side](#). Her får du også alle links til vores nye artikler. Del gerne denne artikel med andre. Du kan også tegne et abonnement til 20 kr. om måneden, eller donere til hele POV.International via MobilePay på 40 12 19 68. Vi har ikke noget reklamebudget.

Thomas Milsted

Thomas Milsted er forfatter og rådgiver. Er medlem af Dansk Journalistforbund og har skrevet adskillige bøger og artikler om og omkring det psykosociale arbejdsmiljø. Har i mere end tyve år arbejdet som rådgiver og foredragsholder. Tidligere leder af Center for Stress og Trivsel A/S, nu freelance og Generalsekretær i Stresstænk tanken. Sidder og har siddet i diverse tænketanke med hovedvægt på at få løst stressproblematikker i danske organisationer og samfundet generelt. Har blandt andet udgivet: Stress. Sådan tackler du det. (1999) Børsens Forlag. Stress. Grib chancen for et bedre (arbejds)liv. (2006) Jyllandspostens/Politikens Forlag. Lykke. Er der en vej til det gode liv? (2008) Jyllandspostens/Politikens Forlag. Trivsel. En guide til motivation og arbejdsglæde. (2009) Jyllandspostens/Politikens Forlag. Ned og op med stress. (2011) En samtale-bog med Pernille Rosenkrantz-Theil. Gyldendal. Arbejdsglad. - sådan skaber du bedre resultater med glade medarbejdere. (2014) Gyldendal. Skab værdi med trivsel og empati. (2015) Gyldendal. Stedbørnene. En guide til sammenbragte familier. (2015) People's Press. Stresset. (2017). People's Press. Mobile Pay: 31418376

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

BOG

CHRISTIANSBORG

FOLKETINGET

PIA KJÆRSGAARD

PRAKTIKANT

SØREN PIND

SUSAN SIMONSEN

VENSTRE

ANBEFALET TIL DIG

Bims i bøtten på Borgen – regeres vi af tåber?

Tillykke, Pia

Om dannelse og dannelsestab

F Ø L G O S

Synes godt om

Del 39 tusind personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Follow @pointofviewint

H O L D P O V I N T E R N A T I O N A L I L I V E

Vi gider ikke betalingsmure og store reklamer, der overtager hele din skærm. Med inspiration fra amerikanske NPR og Wikipedia modtager vi i stedet donationer fra folk, der værdsætter det, vi skriver - og gerne vil holde os i gang.

Du kan enten støtte ved at give os et månedligt beløb, støtte os med et enkelt beløb, når du har lyst, eller støtte den enkelte skribent via deres info-bokse. Hvis du vil støtte hele POV.International, modtager vi penge via PayPal og MobilePay. MobilePay-indbetalinger skal ske på (OBS! Nyt nummer pr. 23/1-2017) **40 12 19 68**.

Herunder kan du via Paypal "abonnere" på os, så dit månedlige støttebeløb bliver trukket automatisk. Det kan vi endnu ikke med MobilePay.

Donations-niveau
Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Abonner

VISA MASTERCARD AMERICAN EXPRESS

Q U I C K P O V

29/01/2017

POV's Dansk Vestindien-kalender – februar-marts 2017

31/01/2017

Alternative fakta to go

21/01/2017

"Ej blot Sukker-Kolonier, Palmestrand med Kolibrier"

20/01/2017

"Vi vil ikke sende et signal til Trump – men til os selv"

20/01/2017

VIDEO: Se Trumps takketale til donorer og spinmeister Kelleyanne Conway

N P R O V E R S K R I F T E R

- Overwhelmed Courts Could Limit Impact Of Adding Immigration Officers
- Indiana's Claims About Its Medicaid Experiment Don't All Check Out
- Tight Race For DNC Chair Narrows Ahead Of Weekend Vote
- Plan To Disrupt Immigration Raids Will Enlist Songs And Prayers
- Chemical Weapon Found On Body Of North Korean Leader's Half-Brother

B B C O V E R S K R I F T E R

- Ethiopia's love of raw meat, but too hot for BBC reporter
- Fasting diet 'regenerates diabetic pancreas'
- Claudio Ranieri: Leicester manager sacking made Gary Lineker 'shed a tear'